

klare problemer på grund af EU-reglerne på området. Nu er de problemer lige pludselig ryddet af vejen, de findes ikke mere, men vi kan ikke rigtig få svar på, hvad det reelt er, der gør, at Socialdemokraterne har valgt at foretage denne meget uansvarlige kovending, vil jeg kalde det.

Vi hører Socialdemokraterne sige, at det slet ikke kan være EU-stridigt, når der er tale om danske fødevarer, men vi ved ikke rigtig, om Socialdemokraterne mener, at det også gælder for udenlandske fødevarer. Derfor må vi sige, at Socialdemokraterne faktisk driver rundt i manegen uden en klar linje for, hvor man står i spørgsmålet, og hvis jeg ser det i et lidt større perspektiv, må jeg indrømme, at jeg bliver lidt bekymret. Fru Helle Thorning-Schmidt går med de store statsministerdrømme om, at Socialdemokraterne skal i regering på et tidspunkt, og vil vi så få en socialdemokratisk regering – hvad jeg selvfølgelig ikke håber, men det er selvfølgelig en mulighed – som vil handle så uansvarligt i EU-sammenhæng, som vi har været vidne til i dag.

Det lyder, som om alle problemer med EU er ryddet af vejen, men man spiller en form for russisk roulette, som vil bringe Danmark i en væsentlig vanskeligere forhandlingsposition i netop bestræbelserne på at skabe det, der er en klar dansk mærkesag, nemlig et fælles EU-ernæringsmærke.

Forslaget går stik imod de intentioner om at fremme sagen, som jeg er helt klar over at man har i Socialdemokratiet. Vi vil komme til at stå væsentlig svagere i EU i dette spørgsmål. Det synes jeg er ærgerligt, og jeg vil godt appellere til Socialdemokraterne om at finde ansvarligheden frem igen, sådan som det var tilfældet så sent som i samlingen 2005-06, hvor vi også drøftede spørgsmålet.

Når det så er sagt, er der ingen tvivl om, at vi fra konservativ side ønsker, at der skal være et ernæringsmærke. Det bliver nu indført på frivillig basis, og det er den eneste mulighed, vi har nu. Samtidig arbejder vi intenst i EU-sammenhæng for at få skabt et EU-mærke, det synes jeg er den rigtige vej at gå, og det har der også være konsensus om.

Vi må sige meget klart til dansk detailhandel, at det, de har leveret indtil videre, altså den måde, de har modtaget ernæringsmærket på, ikke er godt nok. Men jeg tror altså ikke, at vi fremmer processen ved at gå enegang på hverken den ene eller den anden måde. Jeg tror tværtimod, at Folketingets partier skal stå sammen om

at skabe et pres på detailhandelen, bruge det ernæringsmærke, vi nu får, konstruktivt og se på, hvad vi kan bruge mærket til, frem for at fokusere på, hvad vi ikke kan bruge det til. Jeg mener absolut, det kræver politisk samling, hvis der skal lægges pres på erhvervslivet, som absolut ikke har vist samfundssind i lige præcis dette spørgsmål.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen):

En række medlemmer har bedt om ordet for korte bemærkninger. Det drejer sig om hr. Per Clausen, hr. Kristen Touborg, hr. Morten Messerschmidt og fru Mette Gjernskov.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Man kan selvfølgelig godt rose hr. Per Ørum Jørgensen for at stå fast. Hr. Per Ørum Jørgensen mener præcis det samme, som den konservative ordfører mente for et års tid siden, og det viser jo, at man er tålmodige i Det Konservative Folkeparti. I godt 2 år har man ladet sig drive rundt i manegen af erhvervslivet, og selv om det er en konservativ mærkesag, lader man alligevel stadig erhvervslivet gemme sig bag EU-retten.

Jeg vil bare spørge hr. Per Ørum Jørgensen, om det, han siger i dag, ikke bare er udtryk for, at også den nyudnævnte konservative forbrugerminister må se i øjnene, at hun kan blive gjort til grin af erhvervslivet, uden at man er i stand til at foretage sig noget som helst aktivt fra Det Konservative Folkepartis side.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Jeg vil ikke sige, at det er ministeren, der er til grin i denne sag. Jeg vil faktisk sige, at det er dansk detailhandel, der er til grin, når de ikke tager et helt klart ønske fra ikke bare forbrugere, men også fra samfundet som sådan, alvorligt og ikke påtager sig et ansvar.

Derfor mener jeg også helt klart, at vi ikke løser problemerne ved at trække i hver vores retning rent politisk. Tværtimod ser jeg et større perspektiv i, at man står sammen politisk og lægger det pres på detailhandelen, som er nødvendigt for at sikre, at de også går ind og tager det ansvar for folkesundheden, som de selvfølgelig har, og så selvfølgelig, at vi fortsætter den kamp i EU, som vi er godt i gang med for at få skabt et obligatorisk EU-mærke. Det må være den vej, vi skal gå. Det er der, vi har flertal, også støttet af Socialdemokraterne indtil videre, og